

Duhovna misel - 17. apr. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Papež Frančišek: »Vstali Jezus nas pozdravlja: Mir vam

Bratje, sestre, velika noč pomeni »prehod«. In posebej letos je blagoslovljena priložnost za to, da bi prešli od posvetnega boga h krščanskemu Bogu; od pohlepa ki ga nosimo v sebi, k dejavni ljubi, ki nas osvobaja; od pričakovanja miru, ki ga prinaša sila, k prizadevanju, da bomo konkretno izpričevali Jezusov mir. Postavimo se pred Kristusa, ki je vir našega miru, ter ga prosimo za mir v srcu in mir v svetu (

Velikonočno voščilo slovenskih škofov

Sveti Avguštin: *“Gospodovo vstajenje naše upanje!”* Cerkev in vsa to trditvijo želel krščansko občestvo okrepiti na poti vere v večnost in da ne bi ob soočenju s trpljenjem, zlom in dejstvom smrti izgubili poguma in obupali. Vprašanje upanja je še posebej na mestu v letu, času priprave na Veliko noč, ki je zaznamovan z zlom vojne v Ukrajini in vsemi posledicami, ki jih vojna prinaša.

Vera v vstajenje in večno življenje, ki jo krepí velikonočno upanje, temelji na zgodovinskem dejstvu Kristusovega trpljenja in vstajenja mrtvih. Velikonočno jutro je glede prihodnosti človeštva prelomnica, začetek novega stanja. Jezus je vstal, da bi sam živel v nas in da bi to je z njegovo močjo in milostjo, bili že na tem svetu deležni Boga in življenja tudi mi. Slednje se bo v polnosti udeležilo v večnosti. Črna velikonočnega jutra sta Peter in Janez našla grob prazen. Magdalen in druge žene so srečale vstalega Jezusa; ob lomljenju kruha sta ga srečali tudi emavška učenca. Vstali Gospod se je zvečer prikazal tudi apotolu v zgornji izbi, nato pa še drugim učencem v Galileji.

Tudi mi smo povabljeni, da Vstalega prepoznamo v konkretnih življenjskih okoliščinah, ga sprejememo v svoja življenja kot sopo-
ima z nami sočutje in nas vodi v polnost življenja.

Škofje vabimo vse kristjane, da ob spoznanju lastne krhkosti in

Tvit papeža Frančiška

Bog je navzoč tako ponižno, skrito, včasih nevidno potrebno pripravljeno, budno in sprejemajoče srce, da ga prepozna.

Evangeljska orožja so molitev, nežnost, odpuščanje in za ljubezen do bližnjega, do vsakega bližnjega. Tako prinašamo mir na zemljo. – Le armi del Vangelo sono preghiera, la tenerezza, e l'amore gratuito al prossimo, a ogni prossimo. E' così che si può fare pace di Dio nel mondo (13. 4.).

Če želimo preveriti, koliko pripadamo Kristusu, pogledajmo se obnašamo do tistega, ki nas je ranil. Gospod nas prosi, da odgovorimo, kot to dela on z nami. Ne deli nas na dobre in hude prijatelje in sovražnike. Zanj smo vsi ljubljene otroci (12. 4.).

Bogu ni nič nemogoče. Tudi narediti, da preneha vojna, vidimo konca (10. 4.).